

Binnenhoes 1A

Jaap Mulder en zijn zonen David en Ruben staan op het podium met programma "Vaders en Zonen". Zij schreven eigen muziek en teksten over hun relatie, de avonturen met de oude schoolbus en universele verhalen van vaders en zonen. Persoonlijk en invoelbaar, met ontroerende en komische verhalen. Over een bijna verdrinking, stoere jongens, oude foto's en liefde. Op "Heritage" spelen Mulder & Sons hun mooiste nummers uit deze voorstelling.

De zee

In 1997 maken we voor eerst met onze oude Saviem schoolbus een rondreis door Frankrijk. Ruben is dan 3 jaar en David 4 jaar oud. We zitten ten zuiden van Bordeaux aan de Atlantische kust. Ruben loopt aan de vloedlijn met de lome branding mee. Ik vertrouw het niet en ga tussen hem en de zee in staan. Een plotselinge golf trekt hem onder water en ik kan hem net op tijd uit de golven vissen. Ruben schreef een mooi pianonummer, waar ik de zangmelodieën en tekst omheen componeerde.

Tekst : Jaap Mulder

Muziek: Ruben Mulder

Mijn kleine man, net 3 jaar oud
Staat met zijn voetjes in de zee
Een lome branding besluipt het strand
En jij rent met de golven mee

Een kleine stip aan de horizon
Er vaart een tanker voorbij
Een zilvermeeuw zweeft doelloos rond
Je lacht en kijkt trots naar mij

Zeeën, woeste golven, getijden
Geen storm of bulderende orkaan die ik vrees.
Want ik weet dat jij altijd
Als een rots in de branding zal zijn
Een boei, een baken in de eindeloze zee.

De zee komt in beweging
Een golf zo groot als jezelf zou willen zijn
Gooit je om en pakt je bij je beentjes
Kopje onder, maar bij wonder vis ik je net op tijd uit zee

Papa's wals

Mijn vader had een opvliegend karakter. Als kind uit de arbeidersklasse werd hij naar de ambachtsschool gestuurd, terwijl hij veel meer in zijn mars had. Tijdens zijn dienstdienst werkte hij zich op door zelfstudie en kreeg een uitnodiging om een pilotenopleiding in Amerika te gaan volgen. Mijn opa weigerde echter de vereiste handtekening te zetten en een droom ging in rook op. Nadat mijn oudere broer meer dood dan levend onder een auto vandaan werd gehaald en licht gehandicapt zijn verdere leven moest leven, werd mijn vader nooit meer dezelfde. De Amerikaanse dichter Theodore Roethke schreef het gedicht "Papas Waltz", dat mijn gevoel voor mijn vader treffend raakt. Een kind houdt van zijn vader, maar vreest zijn toorn. Ik bespeel hier de klarinet van mijn opa Jacobus, de vader van mijn vader.

Tekst :Theodore Roethke

Hertaling Jaap Mulder

Muziek: Jaap Mulder

De dranklucht in je kraag
Berooft me van mijn zinnen
Een steen ligt op mijn maag
Het walsen gaat beginnen

We zwieren in het rond
Vegen potten van de planken
Mijn moeders kreet verstomd
De hond zit zacht te janken

Jouw hand, mijn pols, de twist
Een schaafwond toont het knokken
En elke stap die je mist
Doet steeds de adem stokken

De maat tikt op mijn kop
Met een hand, doorgroefd en vuil
Het walsen is gestopt
Omdat ik zachtjes huil

Jouw hand, mijn pols, de twist
Een schaafwond toont het knokken
En elke stap die je mist
Doet steeds de adem stokken

Tourbillon

Ruben componeerde de muziek waar de sopraansax haar eigen verhaal in vond. De sax is een Amerikaanse Conn uit 1928. Er staat een naam ingegraveerd; Johnny Salomons, Amstel 77 te Amsterdam. Na lang zoeken vond ik het verhaal. Lion (Johnny) Salomons was een Joodse musicus uit Amsterdam die later een succesvolle bandleider in Berlijn werd. In 1933 moest hij Duitsland verlaten. Zijn leven eindigt in Auschwitz. De sax belandt op de Waterloopleinmarkt en wordt door een Canadese soldaat gekocht. Op zijn Bevrijdingstocht door Nederland belandt hij in Leeuwarden. Daar verkoopt hij het instrument aan een kolenhandelaar die les neemt bij Isaac van der Reijden, de vader van Sjaak, trompettist van Di Gojim. De kolenhandelaar verkoopt de sax aan Isaac. Na diens dood mag ik het instrument bespelen. Een instrument met een ziel.

Fotoboek

De vader van mijn moeder heb ik nooit gekend. Hij ligt begraven in San Francisco. Een paar foto's getuigen van zijn bestaan. Mijn moeder was 9 maanden oud toen haar ouders scheidden. Mijn oma bleef in Amsterdam, toen haar dochter haar werd afgenomen. Ook van haar zitten er een paar foto's in een beduimd album. Is dit wat er van ons overblijft? Een fotoboek?

Tekst & muziek: Jaap Mulder

Hij draagt me over het pleintje naar de overkant.
Op zijn schouders voel ik me een reus.
De Brylcream in zijn donkere haar plakt aan mijn hand.
De Oldspice aftershave prikkelt mijn neus.
Ik hoor hoe de verse sneeuw onder zijn voeten kraakt.
Ik vang een vlokje behendig met mijn tong.
Er glinstert éénnachtigs dat naar winter smaakt.
Nu we Ivanhoe gaan zien maakt mijn hart een sprong.

De oude roeiboot voert ons naar een stille plas.
Hij schuurt heel langzaam langs het hoge riet.
Ik dacht dat de jonge vogel aan 't verdrinken was.
Dat een fuut kon duiken wist ik toen nog niet.
Kleine zusje ligt te kirren in haar rieten mand
En moeder smeert een boterham met worst.
Als een hondje zwemt mijn vader naar de overkant.
Mijn gehandicapte broer heeft nu al dorst.

Ik sluit het fotoboek en kijk mijn zoontjes aan.
Ooit zullen zij op eigen benen staan.
Eerst lopen dan fietsen, ontdekken een eigen wil.
Ik moet er niet aan denken, stond de tijd maar stil.

Koester het leven en zuig het in je op
Vergeet geen dag te beloven
Dat je lief zult hebben en geef het nooit op
durf in jezelf te geloven

Een van de beste spelers uit het elftal.
De snelste schaatser van de hele klas.
Schuwe dichter, muurbloem op het lentebal.
Verliefd op haar die nooit de zijne was.
De jonge knul met krullen en een woeste baard.
Met vaste hand en onbevangen blik.
Zeezeiler in spé, klaar voor de grote vaart.
Ik zeg mijn zonen: "Kijk, dat ben ik."

Ik sluit het fotoboek en kijk mijn gozers aan.
Ooit zullen zij op eigen benen staan.
De herinnering vervaagt, mijn ware ik raakt zoek.
Dan rest er van mijn leven niets dan een fotoboek!

Koester het leven zuig het in je op
Vergeet geen dag te beloven

Dat je lief zult hebben en geef het nooit op
durf in jezelf te geloven

Kamer 421

Menno Wigman was te gast bij Wim Brands in het programma "Boeken" van de VPRO. Hij droeg voor uit zijn bundel: "Slordig met geluk." Het gedicht "Kamer 421" vertelt mijn vaders verhaal, hoewel Menno over zijn moeder spreekt. Ik bewerkte de tekst naar vader, nam de muziek op en stuurde het naar Menno. Hij zei het nummer meermaals beluisterd te hebben en ontdekte dankzij de muziek nog meer lagen in zijn eigen tekst. Vlak voordat we een demo naar hem op wilden sturen, overleed Menno aan hartfalen. Wij dragen het nummer aan hem op.

tekst Menno Wigman
muziek Jaap Mulder

Mijn vader gaat kapot hij heeft een hok,
Nog net geen kist, waar hij zijn stoel bepist
En steeds dezelfde dag uitzit. Uitzicht.....
Op een boom die vol met vogels zit
En geen daarvan die zijn verwekker kent.

Ik ben al meer dan veertig jaar zijn zoon
En zoek hem op en weet niet wie ik groet.
Hij heeft me voorgelezen, ingestopt.
Hij wankelt, hapert, stokt. Hij gaat kapot.
Geen dier, zegt men, dat aan zijn vader denkt.

Ik lepel bevend eten in zijn mond
En weet haast zeker dat hij me nog kent.
Ik ben al meer dan veertig 5jaar zijn zoon
Het zullen merels zijn. Ze zingen door.
De aarde roept. Krijgt vloek na vloek gehoor.

Mijd spijt

Wijlen Rob Kerkhoven, gedreven volksmuzikant, had een woonboot met de naam : Mijd Spijt. Dat is een credo dat vooruitdenken veronderstelt. Met vallen en opstaan moet het lukken.

Tekst Jaap Mulder
Muziek Ruben Mulder

Laat geen kansen lopen
Blijf niet eeuwig hopen
Vier het leven mijd spijt!

Koester levenslessen,
Slijp geen lange messen
Vier het leven mijd spijt!

Heb geen angst voor vreemden
Leeg die zak met stenen
Vier het leven mijd spijt!

Wees een vriend voor velen
Heb lief en leed te delen
Vier het leven mijd spijt!

Binnenhoes 2 A

Schaamte

Toen ik ging studeren werd ik mij bewust van de schaamte die ik soms voelde over de eigenaardigheden van mijn familie. De eenvoudige kleding, het ruwe dialect en al die dingen waar een puber zich van distantieert. En ja hoor, ook mijn kinderen hebben zich geschaamd. Dit iets van alle generaties en prachtig door Menno Wigman verwoord.

tekst Menno Wigman

muziek Jaap Mulder

Voor bijna alles heb ik mij geschaamd.
Mijn nek, mijn haar, mijn handschrift en mijn naam,
De schooltas die ik van mijn moeder kreeg,
De overall waar mijn vader die zich in hees,

Het huis waar ik voor vriendschap heb bedankt.
Maar nu mijn vader aan vijf slangen hangt,
zijn mond steeds heser spreekt,
Over afscheid dat aanbreekt.

Hij stierf zoals hij in zijn scheepje voer,
Met beide handen dapper aan het roer.
Geen zin in stom geworstel met de dood.
Hoe alles wat ik zeggen wou wegstoof.

Vlinder

In 2003 schreef ik een nummer voor het programma "Ergens" van Di Gojim. Ruben vertelde me onlangs dat dit een van zijn favoriete liedjes was. Als eerbetoon besloot hij het lied zelf te gaan zingen. De schaamte voorbij.

Tekst & muziek: Jaap Mulder

Mijn vlinder, ze is uitgevlogen
Lichtvoetig fladdert ze steeds om me heen
Mijn hart is voor altijd gestolen
Ach vlinder laat mij niet alleen
Haar kleuren, ze willen me zeggen
Wat in woorden nog nooit aan mij is verteld
Probeer dan ook niet uit te leggen
Wat je blikken al hadden voorspeld

Want je wist niet precies wat je zeggen wou
Toen de liefde in jouw ogen keek
Maar weet je m'n lief, wat ik antwoorden zou
Als je hand zachtjes langs m'n wang streek
Dat liefde best zonder woorden kan
Een liefkozing zonder geluid
Tedere vingers, ze schrijven dan
Een liefdesbrief op jouw huid.

Mijn vlinder, ze wil niet meer dolen
En keert veilig terug in een knusse cocon
Daar blijft ze angstvallig verscholen
Voor de schone schijn en de zon

De scheuren in haar broze vleugel
Tonen de barsten in een tere ziel
Ze zei niets, uit angst voor een leugen
En dat was wat mij zo beviel

Want je wist niet precies wat je zeggen wou
Toen de liefde in jouw ogen keek
Maar weet je m'n lief, wat ik antwoorden zou
Als je hand zachtjes langs m'n wang streek
Dat liefde best zonder woorden kan
Een liefkozing zonder geluid
Tedere vingers, ze schrijven dan
Een liefdesbrief op jouw huid.

De blauwe engel

Heel mijn middelbare schooltijd was ik verliefd op hetzelfde meisje. Zij was mijn Beatrice. Onbereikbaar en onaantastbaar. Zij ging studeren in Parijs en kreeg een beurs omdat zij het hoogste cijfer op het examen Frans behaalde. Ik zat er een tiende van een punt onder. Nog één keer kwam ik haar tegen in de trein van Leeuwarden naar Groningen.

Tekst & muziek : Jaap Mulder

Ik zette overhaast mijn fiets
in de stalling en het scheelde niets
of ik had m'n laatste trein toen moeten missen
Ik kocht een kaartje aan het loket
En het meisje zei: "het kan nog net,
'k zou maar haasten om de laatste trein te halen"

Want buiten de overkapping aan de linkerzijde
stond nog steeds de blauwe engel
Want buiten de overkapping aan de linkerzijde
stond ze te wachten om mijn laatste trein te zijn

Ik stapte samen met jou in
We wisselden een korte zin
toen je schielijk aan de raamkant bent gaan zitten
Ik durfde toch niet zo dichtbij
te gaan zitten, naast jou, zij aan zij
en ik koos de bank die het gangpad van ons scheidde

Ik verdiepte me snel in m'n boek,
maar de woorden waren constant zoek
en ik wist wel dat ik letter zou gaan lezen
Ik veinsde onverschilligheid
en doodde het meeste van de tijd
door in 't raam naar jouw spiegelbeeld te staren

Langzaam kwam de trein op gang
en ik wist het duurt nu niet meer lang
voor het eindstation van m'n dromen zou verschijnen.
De tijd die restte was niet veel
Maar de woorden stokten in m'n keel
ach, ik wist wel dat ik toch niets zou gaan zeggen

En buiten de overkapping aan de linkerzijde
stopte voor 't laatst de blauwe engel
en buiten de overkapping aan de linkerzijde
verdween je in de menigte en ik zou je nooit meer zien.

Ridder zonder vrees

Met een ongebreidelde fantasie die kinderen eigen is bestreed David de monsters en Orks die zijn jonkvrouwe bedreigden. Merlijn, Lancelot en Arthur waren de trouwe metgezellen op zijn queeste. Dan klom hij in zijn bed en sprong als Donald Duck de bergklimmer van de hoogslaper. Gelukkig was zijn touw te lang en een bloedneus de enige schade. Het slaapliedje voor een dolende ridder.

Tekst & muziek Jaap Mulder

Goede koning, machtige strijder, bevrijder van steden.
Grote zwaarden, bonte schilden, beloftes en eden.
Toonbeeld van : onverzettelikheden!
Koene ridder van de wereldvrede

Hoeder van de heilige graal en drakendoder.
Koning Arthur, Ridder Lancelot en hobbit Frodo
Spiderman, Batman en Robin Hood.
Donald Duck de bergbeklimmer , ja Dappere Dodo.

Wankele beentjes, dunne armpjes. Op naar je queeste!
Vecht met wormen, grote spinnen en kruipende beesten.
Duizendpoten, wespen en soms een mier.
Maar de pijn van lijden vrees je het meeste.

Genoeg voor nu en laat de slaap maar komen.
Je zult van jonkvrouw en sneeuw witje dromen.

Leg je moede hoofdje vol van alle gevaren.
Op mijn borst en weet dat ik een geheim kan bewaren.
Ik verberg het zwaard, je schild en de tooi.
Want ooit zul jij de zeven zeeën bevaren.

Binnenhoes 2 B

Een man

Ruben schreef de aanzet tot een opera. Ik noteerde de melodie en hoorde die opera. Vocalen en instrumentale lijnen vormden zich om zijn muziek heen en David improviseerde zijn drumsolo. Om voor deze muziek een tekst te schrijven was een uitdaging. Toen gebeurde dit:

Op 4 mei zingt Ruben tijdens de dodenherdenking: "No man's land", het lied over de dood van een negentienjarige soldaat uit de Eerste Wereldoorlog. Ik herinnerde me dat in diezelfde oorlog John Kipling omkwam, 19 jaar oud. Zijn vader Rudyard Kipling schreef het gedicht "If" voor een zoon die hij nooit zag opgroeien. Hier zijn twee van de vier coupletten.

If

*If you can keep your head when all about you
Are losing theirs and blaming it on you;
If you can trust yourself when all men doubt you,
But make allowance for their doubting too;
If you can wait and not be tired by waiting,
Or being lied about, don't deal in lies,
Or being hated, don't give way to hating,
And yet don't look too good, nor talk too wise;*

*If you can talk with crowds and keep your virtue,
Or walk with Kings - nor lose the common touch,
If neither foes nor loving friends can hurt you,
If all men count with you, but none too much;
If you can fill the unforgiving minute
With sixty seconds' worth of distance run,
Yours is the Earth and everything that's in it,
And - which is more - you'll be a Man, my son!*

Dit beroemde gedicht inspireerde mij tot de volgende tekst.

Tekst Jaap Mulder
Muziek Ruben Mulder

Zoon: als jij met beide benen op de grond staat
Denk dan niet dat de hele wereld aan je voeten ligt
Zoon: als je denkt dat de hele wereld jou haat
Weet dat jouw hart geen haat bezit.

Droom zonder schroom je dromen
Maar maak het nooit je doel
Laat vrij gedachten stromen
Volg zonder angst je gevoel

Verlies je niet in leugens
Ook als men over jou liegt
Spreidt nu je brede vleugels
Zweef tot de droom vervliegt!

Dit zou het laatste nummer van de dubbel-LP zijn geweest. Maar...

Twee jonge mensen letten even niet op. Hij achter het stuur, zij op de fiets. Mare Welkers werd maar 22 jaar oud. Zij was een buurmeisje en oud-klasgenootje van Ruben. Hij schreef de muziek en wij speelden het op haar begrafenis. Op de eerste warme lentedag van 2017 troostte de melodie de eindeloze rij.

Mare

Muziek : Ruben Mulder

Zang : Alysia van Horik.

Ruben Mulder : compositie, piano, orgel en zang

David Mulder : slagwerk

Jaap Mulder : compositie, teksten, klarinetten, saxofoons, ventieltrombone, bugel, trompet, accordeon, mandoline en zang

Haico van Oosten : mix en mastering

Miriam Meijboom : vormgeving

Patrick Meijboom : fotografie

www.mulderandsons.nl